

לקהקדהיל קההילות

גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניין הקהלת קהילות בשבת

יוצא לאור על-ידי "ועד הקהלת קהילות" שעל-יד צעירי אגודת חב"ד העולמית

מזמינים לו... – זוהי צדקה עבורו

ומזה באים לנקודה נוספת – שזה גופא שמזמינים לו עשיית טובה ליהודי, הוא עניין של "צדקה" עבורו, כיון שעל ידי זה תהי' לו הצלחה בעניינו.

(משיחת י"ט כסלו ה'תש"ד – בלתי מוגה)

"לא תעמוד על דם רעך" – אתה יכול להצילו...!

. . מזה מובן הכוחות הנפלאים שנותנים דווקא בזמן הגלות, . . זוהי השליחות שנשיא דורנו פקד על כל אחד ואחד, ובסגנון ברור – "לא תעמוד על דם רעך"! דווקא בסגנון זה – סגנון ברור המבטא בבהירות ("קלארעהייט") על מה מדובר: זו אינה בקשה בעניין פרטי ומהיכי תיתי וכו' אלא – "לא תעמוד על דם רעך": עליכם לדעת שישנם יהודים העומדים בדרגת "עצמות יבשות", וזוהי פשוט סכנת פקוח נפשות של "דם רעך" – הוא עומד לאבד את "הדם הוא הנפש", את התורה ומצוות ש"הם חיינו ואורך ימינו", ושיהי' לזה שייכות אליו ויחי' אותו. מודיע לנו נשיא דורנו: "לא תעמוד על דם רעך", "לראות במיתתו ואתה יכול להצילו": נשיא דורנו הודיע ש"אתה יכול להצילו" – במילא עליך להציל אותו!

הנך רואה יהודי שהוא "טובע בנהר", הוא טובע ב"מים רבים" ו"מים הזדונים" [ולהעיר שהלשון בשו"ע אדה"ז הוא "טובע בים"] של טרדות הפרנסה (כפי שהוא מפרש בתורה אור ובהמשך מים רבים מבעל יום ההולדת דב' אייר), ואתה יכול להצילו" – אתה צריך להצילו!

טוען אתה: באם תנסה להצילו, זה יכול לגרום לך לעמוד בסכנה, ובמילא אתה בין-כך לא תוכל להצילו, כיון שביחד עם זה שהוא "טובע בים" אז "חי' או לסטים באים עליו".

אומרים לך: ש"אני ה'", והקב"ה בעל הבית על החי', על הלסטים ועל הנהר, הוא בעל הבית על כל העולם כולו, וכאשר הוא אמר ש"אתה יכול להצילו", אז בודאי שאתה יכול להצילו וזה לא יזיק לך!

ועל דרך זה, כיון שנשיא דורנו שהוא לב כל קהל עדת ישראל, אמר שאתה יכול להצילו – אז דבר ברור שאתה יכול להצילו וזה לא יזיק לך! – והראי' לזה, מזה גופא שאתה רואה שההוא "טובע בנהר" ("לראות במיתתו"): אם אתה לא יכולת להצילו, לא היו מראים לך זאת, כיון שלא היתה מכך שום תועלת – לא מצערים סתם יהודי בדיעה שישנו יהודי שטובע ר"ל, והוא לא יכול בין כך להצילו... – אלא כיון שאתה רואה זאת, זוהי ראי' ש"אתה יכול להצילו"!

להסתדר עם היצר הרע

אבל כיון שסוף כל סוף צריכים להסתדר גם עם היצר-הרע ("קלוגינקן") – שבשבילו לא מספיק שאומרים לך שיש לך שליחות מהקב"ה על ידי נשיא דורנו להציל יהודים שעומדים בסכנה "לא תעמוד על דם רעך", ואומרים לך ש"אתה יכול להצילו" – זה לא מספיק לו, והוא טוען שהוא יכול הרי לעסוק בענינים אחרים, ענינים טובים יותר, ענינים רגועים, זקן ואינו לפי כבודו, וכיוצא בזה.

לכן אומר הקב"ה "אני ה' נאמן לשלם שכר ונאמן להפרע": בכדי להסיר גם את מניעת היצר ולהראות לו שגם בשבילו כדאי העניין – ערב לו הקב"ה השכר גם עבורו ("אני ה', נאמן לשלם שכר". ובלשון המשנה במסכת אבות בפרק היום: "ודע .. מי הוא בעל מלאכתך שישלם שכר פעולתך"), שכר בעולם הבא, ובאם זה "מעט" עבורו – גם שכר בעולם הזה, וכל הדרגות בשכר (כפי שהרמב"ם מונה)!

אך לפעמים ישנו יצר שהוא כזה מחוצף, שבשבילו צריכים גם "מקל". אזי אומרים גם לו, ש"אני ה', נאמן להפרע", לא על אף יהודי חס ושלום!

שזוהי ההוראה המיוחדת שישנה מהזמן הנוכחי כשקוראים וחיים (כתורת אדמו"ר הזקן) עם פרשת קדושים, "קדושים תהיו כי קדוש אני", שאחד מהציוויים בה הוא – "לא תעמוד על דם רעך", ההכרח והחיוב על כל אחד ואחד לעסוק בהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה, בכדי להציל יהודים שנמצאים במצב של פקוח נפש ברוחניות, כנ"ל.

. . ונוסף לזה שזהו זמן זכאי והזמן גרמא לעניין הפצת היהדות, אזי גם המקום זכאי וגורם – המקום שבו כבוד קדושת מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו למד, התפלל, קיים מצוות ושלח שלוחים בעשר השנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ושליח עושה שליח עד אפילו מאה שלוחים כו' – שהשלוחים נמצאים עד היום הזה בכל העולם ומקיימים שליחותם בתור שלוחים של נשיא דורנו (ושלוחו של אדם כמותו), וזוהי זכות לכל אחד ואחד להצטרף אליהם.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ קדושים ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

לזכות התאומים, הייל"ם בייצבאות הי"י

הילד ניסים ישראל מכלוף והילדה רינה ברכה בני סמדר לרגל יום הולדתם י' ניסן לאורך ימים ושנים טובות.

מוקדש ע"י הוריהם ר' הננייה ורעייתו סמדר שיחיו בן חיון להצלחה ולהצלחת כל בני משפחתם יחיו ושרונו מהם ומכל יוצאי הלציהם שיחיו רוב נחת חסידיו לנחת רוח וכרצון ב"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

Internet: <http://www.moshiach.net/blind> E-mail: HebrewCommittee@Juno.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לְהַקְדִּישׁ קְהִילָתְךָ

רעיונות לפרשיות השבוע מתורתו של משיח, מעובד ומתורגם ללשון הקודש, על-מנת להקל על התמימים היוצאים להקהלת קהילות בשבת

יוצא-לאור על-ידי "ועד הקהלת קהילות" שעל-יד צעירי אגודת חב"ד העולמית

ה'דם' - חיות והתלהבות - רק לה'

ג. וכאן יש שלוש דרגות, כפי שהדבר משתקף במצוות כיסוי הדם: (א) דם חיות ועופות, שחייבים לכסות. (ב) דם בהמות חולין, שאין חייבים לכסות. (ג) דם קרבנות, שצריך להזות על המזבח.

א. בפרשתנו מופיעה מצוות כיסוי הדם: כששוחטים חיה או עוף, מצווה התורה "ושפך את דמו וכיסהו בעפר" - לאחר השחיטה יש לכסות את הדם בעפר. מצווה זו חלה רק על עופות וחיות (כשרות כמובן), שאינם ראויים למזבח, אבל בשחיטת בהמות, הראויות למזבח, אין צורך לכסות את הדם.

חלוקה זו מייצגת את שלושת התחומים שמולם עומד האדם: (א) ענייני עולם שעלולים להכשיל את האדם. (ב) ענייני חולין שאפשר להשתמש בהם לעבודת ה' ולתורתו. (ג) ענייני קדושה - תורה, תפילה וקיום מצוות.

ד. מדריכה אותנו התורה, שבתחום הראשון - ענייני חולין שעלולים להכשיל את האדם - חייבים 'לכסות את הדם'. כלומר, לסלק לגמרי את ההתלהבות והחיות, ולטפל בהם בקרירות ובענייניות, מבלי להימשך אחריהם. את ה'דם' צריך לתת רק על ה'מזבח' - רק בענייני קדושה.

אולם החידוש כאן הוא בסוג השני, המרומז בדם בהמות של חולין והמייצג את ענייני החולין שאפשר להשתמש בהם לעבודת ה' ולתורתו. כאן אין חובה לשפוך את הדם, והדבר מרמז שבגישה נכונה אפשר להפוך את ענייני החולין לקודש, עד שההתלהבות של האדם אינה התלהבות גשמית, אלא היא נובעת מהקדושה שנוצרת על-ידי הדברים הללו. אצל אדם זה, העניינים הגשמיים אינם עניין לעצמם, אלא כל מטרתם לשרת את הקדוש-ברוך-הוא.

לימוד התורה בענייני משיח וגאולה

ובנוגע לפועל - למרות ה"שמורעים" [=הרעש] שבדבר בתקופה האחרונה . . . רואים שישנו קושי להחדיר ההכרה וההרגשה שעומדים על סף ימות המשיח ממש עד שיתחילו "לחיות" בענייני משיח וגאולה . . . והעצה לזה - על ידי לימוד התורה בענייני משיח וגאולה, כי, בכח התורה (חכמתו של הקדוש ברוך הוא שלמעלה מהעולם) לשנות טבע האדם, שגם כאשר מצד הרגש שלו נמצא עדיין ח"ו מחוץ לענין הגאולה (כיון שלא יצא עדיין מהגלות הפנימי), הרי על ידי לימוד התורה בענייני הגאולה מתעלה למעמד ומצב של גאולה, ומתחיל לחיות בענייני הגאולה, מתוך ידיעה והכרה והרגשה ש"הנה זה בא".

(משיחות ש"פ בלק, י"ז
(טו"ב) תמוז ה'תנשא -
מוגה)

הסיבה למצווה זו ניתנה קודם לכן: "כי נפש הבשר בדם היא, ואני נתתי לכם על המזבח". דם הקרבנות נועד להינתן על המזבח, ונתנת הדם היא חלק מהכפרה שמביא הקרבן. לכן בשחיטת עופות וחיות, שאינם ראויים למזבח - יש לשפוך את דמם על הארץ ולכסותו בעפר, כדי לבטל את חשיבותו.

ב. 'דם', בכלל מייצג את החיות וההתלהבות. כשם שהדם מחיה את האיברים ומעניק כוח ומרץ לגוף, כך ברוחניות העניינים מסמל הדם את תחושת החיות וההתלהבות. כשהתורה קובעת, שהדם נועד להיות מוקרב על המזבח, המשמעות הסמלית היא, שתחושת החיות וההתלהבות של יהודי צריכות להיות מוקדשות רק לענייני קדושה.

אדם נזקק להשתמש בענייני חולין - אכילה ושתייה, עבודה ועסקים ושאר הצרכים הגשמיים, אך הוא נדרש לעשותם בלי 'דם', בלא התלהבות יתרה. את ה'דם', החיות וההתלהבות, יש לשמור לצורך עבודת הבורא.